

отъ кжши навънъ нищо, което чуятъ да се говори между баща и майка, братъ и сестра. Всичко, което става у дома и което се говори между домашнитѣ, то трѣбва да остава въ сѣмейството.

Единъ бѣлѣжитъ законодатель въ спартанската държава, Ликургъ, много често поучавалъ своитѣ съграждани, колко ще бже полезно за цѣлата държава, ако още отъ малки дѣцата получатъ едно грижливо и строго възпитание. За да ги рбѣди въ това, Ликургъ единъ пжтъ имъ разказалъ една такава истинска случка, отъ своя животъ.

Азъ, казалъ Ликургъ, много обичамъ кучетата. Имашъ двѣ кученца отъ една и сжща майка. Едното бѣхъ приучилъ на голѣма строгость, а другото ходѣше много свободно. Единъ день, на единъ голѣмъ празникъ, азъ поржчахъ да доведатъ тия двѣ кучета. Турихъ на земята една паница съ чорба и накарахъ да пуснатъ единъ живъ заякъ. Добрѣ възпитаното куче се спусна върху заяка, а лошо възпитаното — отидѣ да ближе паницата.

Виждате ли сега, казалъ Ликургъ, какво ще каже да имашъ куче, добрѣ и строго възпитано? Това сжщото можемъ да кажемъ и за човѣка. Тия двѣ животни бѣха отъ една и сжща майка, — една и сжща кръвъ. Едното бѣше лакомо и мързеливо, а другото бѣше работливо и ловецъ. Както бѣхъ ги научилъ, като бѣха още малки, такива останаха и като пораснаха.

Тогава, казалъ Ликургъ, запомнете добрѣ моитѣ закони и ако ги изпълнявате, вашитѣ дѣца ще станатъ добри граждани на своето отечество.

Като привѣдохме този примѣръ за възпитанието на дѣцата въ Спарта, ние искаме да обърнемъ вниманието на нашитѣ малки читатели, и тѣ да взематъ примѣръ и поука за себе си.

Ние не казваме, че и тѣ ще трѣбва да ходятъ зимѣ и лѣтѣ боси и съ едни и сжщи дрехи. Но тѣ могатъ да изпълняватъ останалитѣ добри съвѣти на спартанския учителъ и законодатель :